

נא לשמור על קדושת הגיליון ולגנוז אחרי שימוש

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ותלו את המן על העץ הגבוה חמשים, ומרדכי הוציא ממנו כל העשירות אל הקדושה כמו שכתוב **ותשם את מרדכי על בית המן**, ואז **ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת** וכו' בחינת תכלת שבציצית שהם בחינת תיקון הבגדים. וכן באסתר כתוב **ותלבש אסתר מלכות**, כי זה עיקר התיקון, עד שזכו על-ידי זה אחר כך לבנות הבית-המקדש ולהחזיר הבגדי כהונה למקומן ולקדושתו. ועל-כן נזכר עניין הבגדים הצואים בפסוק בעניין יהושע כהן גדול, כי הוא היה הראשון שהיה צריך לשמש בבית שני, ומחמת תוקף הגלות נכשלו בניו עד שנגעו פגם הבגדים צואים גם אליו. על-כן היה כל תיקון הגאולה על-ידי תפילת הצדיקים שהם אנשי כנסת הגדולה שהתפללו אז ועסקו לתקן זאת, עד שפעל זכריה הנביא להסיר הבגדים הצואים מעליו ולהלביש אותו מחלצות. (לקוטי הלכות - הלכות ערלה - הלכה ה - אות יג)

ונקדש בכבודי ... (שמות כט, מז)

צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנות נפשות, כי הוא דן את כל הדינים, כמו שכתוב (תהלים כד): **מלך הכבוד**, כי כבוד הוא בחינת מלכות, הדן את הכל. ואזי הכל חוקרים ושואלים: **מי הוא זה מלך הכבוד**; אם הוא ראוי לזה. וזה שכתוב (שמות כט): **ונקדש בכבודי** - אל תקרי: בכבודי, אלא: במכובדי (זבחים קטו); כי על-ידי הכבוד יוכל לגרום לו מיתה, חס ושלום, ואזי הוא נשקל במאזנים, אם, חס ושלום, יפגם בהכבוד כחוט השערה, שלא יקבלו כמו שצריך, אזי, חס ושלום, כף חובה מכרעת. וזה נקרא: **מואזני צדק** (ויקרא יט), כי צדק מלכותא קדישא, שהוא בחינת כבוד, מלך הכבוד כנ"ל. והיינו מואזני צדק, כי אז נשקל במאזנים. (לקוטי מוהר"ן א' - סימן קל"א)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב' - מכתב י)

עיקר התיקון על ידי הצדיק שיודע שרשי כל הנפשות, ויודע איך לעסוק עם כל אחד בחייו ובמותו, איך לתקנו להביאו להשגות אלקות, שזה עיקר התכלית עיקר שעשוע עולם הבא, על כן העיקר כשזוכין להתקרב אליו בחיים חיותו. האדם כל מה שיוזקין יותר צריך שיתוסף עליו דעת גבוה יותר כי כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשורשו ותיקונו יותר, וכל זמן שהאדם בחיים יש עליו מלחמת היצר כי זה לעומת זה עשה אלקים וכל מה שצריך לבוא לחכמה יתירה כמו כן צריך להתגבר על יצרו.

שיחות

(שיחות מרי ישראל אודסר, זצ"ל - ל"א)

חלום הים

אשרינו שאנחנו מדברים מרבינו הקדוש, רבי נתן אמר שכל מיני שבחים שנגיד - עוד לא טיפה מן הים מגדולתו של רבינו! רבי נתן אומר את זה, אני אומר רק דברי רבי נתן. אבל רבי ישראל קרדונר היה אתי וכן כל אנשי רבינו צריכים לדבר מהם, אבל לא הכל, הכל רק רבינו. הוא עלה על הכל. העיקר רבינו! אוי, הלואי אם היה אמת בעולם באנשי שלומנו והיו מדברים מזה ומפרסמים את שם רבינו, מה זה רבינו, היה כבר הגאולה מזמן, כבר העולם מתקרבם לרבינו והיה הכל מתוקן. אבל השקר זה מפריד ומעווור את העיניים. אבל אנחנו, אסור לנו להרהר אחרי ה' יתברך. יבוא זמנם. תבוא הגאולה. יבוא הזמן שיעביר השקר מן העולם ויתגלה האמת. רק אנחנו צריכים להאמין ולהתחזק בתפילה, לדבר עם ה' יתברך מהשפתיים. אם ללמוד בספר או לומר ילקוטי תפלות, מה שכתוב בספר - לומר בשפתיים. בלי לשכח לב, אני אומר: "ברוך אתה ה'" כמו ר. אנחנו צריכים לבטל דעתנו ושכלנו לגמרי, לא להרהר ולא לחשוב, רק כמו שכתוב ב'לקוטי מוהר"ן', כמו שאומר רבינו הקדוש, זה אמת ויציב ונכון.

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא , ת.נ.צ.ב.ה.

להעלות נר תמיד ... (שמות כז, ב)

שורש הנשמה הוא בחינת רצון, ועל כן נקראת נפש מלשון רצון. ותוקף הרצון הוא כמו נר דולק כי האהבה והרצון בוער לה' יתברך ברשפי שלהבת י-ה שממנו מדליקין כל הנרות הקדושים בחינת **לאנהרא בוצינין ולאדלקא שרגין** [להאיר המאורות ולהדליק הנרות], שזה בחינת אור הנשמה שנקראת נר, ואור הנר הזה הוא יכול להאיר בכל מיני חושך וצלמוות בתוך עוצם גשמיית הגוף והעולם הזה הנקרא חושך. כי איך שהוא אף על פי כן לבו בוער עדיין ברשפי אש וכו' לה' יתברך אשר **מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה** וכו'. והנה יש שבע מידות דקדושה וכן להפך, והאדם בא לזה העולם להתנסות בזה שיעבור עליו כמה מיני חושך הכלולים בשבעה, שזה בחינת שבעה מדורי גיהנם שהאדם נענש בהם חס ושלום, כשלא עמד בנסיון ונכשל בהם בחינת **ושבעה עדנין יחלפון עלויה** [שבעה זמנים יעברו עליו]. ובפרט מי שרוצה להתחיל לכתוב בעבודת ה' שאזי מתגבר עליו הבעל דבר יותר ויותר, ובהכרח שיעבור עליו כמה וכמה מיני חושך כמעט בלי שיעור והכל כלול בבחינת שבעה נפילות - בחינת **שבע יפול צדיק** וכו' - וכל קיומו בכל מיני נפילות הוא על-ידי הרצון דקדושה, היינו להתחזק בכל מה שעובר עליו לבלי להניח את הרצון דקדושה, ולהתחיל בכל יום מחדש ברצונות חזקים לה' יתברך. ואזי הרצון דקדושה מאיר לו כמו נר ממש שמאיר בכל מיני חושך שבעולם.

וזה בחינת שבעת הנרות של המנורה להאיר בכל מיני נפילות שהם בחינת שבעה כנ"ל, ולזכות לתורה ותפילה שהם גם כן בחינת שבעה, כמבואר בפנים. אבל אי אפשר לזכות לזה כי אם על-ידי שמקשרין את עצמו לצדיק אמת שהם בחינת משה שנסתלק ברעוא דרעוין [ברצון שברצונות], והוא מכניס תוקף הרצון דקדושה בכל אחד ואחד, אפילו אם נפל למקום שנפל, חס ושלום, הוא מכניס בו גם כן שיתגבר בתוקף הרצון הטוב ועל-ידי זה הוא מעלהו משמד לרצון. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר - הלכה ה - אות מד לפי אוצר היראה - רצון - אות ד)

ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ... (שמות כה, ב)

... ועל-כן הכהן שהיה צריך לכפר עוונות ישראל על-ידי עבודתו היה צריך ללבוש בגדי כהונה לכפר ולתקן פגם הבגדים הצואים. ועיקר פגם הבגדים הצואים הוא על-ידי גאות וכבוד. ועל-כן נוגע עיקר הפגם והכבוד בהבגדים כי עיקר הגאות הוא בבגדים שברשעם הם גבוהים מאוד - בחינת ה' **מלך גאות לבש**, וכשפוגם בזה חס ושלום על-ידי עוונותיו ונופל לגאות וכבוד דסטרא אחרא של תאוות והבלי עולם הזה, עיקר פגם הגאות הוא בהבגדים, כנראה בחוש כמה וכמה אובדים עולמם על-ידי רדיפתם אחר בגדים ותכשיטים וכו', וכמו שאמר אדוננו מורנו ורבינו ז"ל על פסוק **ותתפשהו בבגדו** וכו'.

ועל-כן היה הכהן הגדול לבוש בבגדים יקרים מאוד שהיו כלולים בהם כל הגוונין שהם זהב ותכלת וארגמן וכו' ועל כולם החושן ואפוד שהיה בהם אבנים טובות יקרות מאוד ועליהם היו חקוקים שמות בני ישראל שיש בהם חמשים אותיות שהם בחינת כלל אותיות התורה שכלולים בחמישים שערי בינה, כי קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל כולא חד. והכהן הגדול נשא כל זה על לבו כדי להעלות ולתקן כל תאוות הנגידות והעשירות ששם עיקר אחיזת הגאות. ובעוונותינו הרבים, כשהתגברה מלכות הרשעה והגלו את ישראל ותפסו בגלות גם את בגדי כהן הגדול ונתלבשו בהם סברו שיש להם כוח לכולת את ישראל לגמרי. והעיקר על-ידי שיכניסו בהם תאוות העשירות לחמוד לבגדי כבוד ולתכשיטין של אבנים טובות ויקרות מאחר שאין לנו כהן הגדול לתקן כל זה אדרבה הסטרא אחרא נתלבשה בהם. ובאמת היתה עת צרה גדולה.

אבל חסדי ה' כי לא תמנו וכו' **וממשלתך בכל דור דור**. ושלח אז את מרדכי שהכניס בישראל לבלי לייאש את עצמן מן הרחמים בשום אופן וזעקו כולם אל ה' יתברך בכל לב ולבשו שק ואפר. ומאסו בכל בגדים יקרים של תאוות עולם הזה שהם בחינת בגדים צואים ממש, ועל-ידי זה נתהפך הדבר

השתפכות הנפש

(סימן מח - המשך)

פעם אחת דבר רבינו זכרנו לברכה עם הרב יעקב יוסף מעניין עבודת ה' כדרכו תמיד, וספר לו משל למלך, ששלח את בנו למרחקים ללמוד חכמות. אחר-כך בא הבן לבית המלך מלומד בכל החכמות. פעם אחת צוה המלך על הבן לקח איזה אבן גדול מאוד (כמו אבן הרחיים) ולישא אותו על עליות ביתו, ומסתמא לא היה יכול הבן לישא ולהרים את האבן, כי היה אבן גדול וכבד מאוד. ונצטער הבן מאוד על שאי אפשר לו למלאות רצון אביו המלך, עד שגילה לו המלך דעתו אחר-כך, ואמר לו: היעלה על דעתך, שאני אצוה עליך דבר כבד כזה לקחת האבן כמו שהוא ולישא ולהרים אותו!! התוכל לעשות דבר כזה על-פי חכמתך הגדולה? רק כל כוונתי היה, שתיקח פטיש חזק ותכה ותפוצץ את האבן לחתיכות קטנות, ובוה תוכל להעלות אותו על העליה. כמו כן ה' יתברך ציווה עלינו, שנישא לבבנו אל כפיים אל אל בשמים, ולבבנו הוא לב אבן גדול וכבד מאוד, ואי אפשר להרים אותו בשום אופן, רק על-ידי שיקח פטיש, שהוא הדיבור, ועל ידו יכולין לשבר ולפוצץ את לב האבן, ואז נוכל להרים אותו לה' יתברך, והבן.

עצות

(עצות המבוארות - פורים - אות ב)

פורים הוא הכנה לפסח, היינו שעל ידי מצוות ושמחת פורים כראוי, זוכים להנצל מחמץ בפסח, וזוכים לקיים כל מצוות הפסח כראוי.

תפילה

(לקוטי תפילות ב - תפילה לו)

... ותרחה עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוכה לשמוח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונוכה לקיים מצוות קריאת המגילה בקדושה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה; ונוכה להתבונן גודל עוצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונוכה לקיים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה. ונוכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר צוונו חכמינו זכרונם לברכה. ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה ... ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית, באופן שיהיה לך נחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש; ונוכה גם עתה בכל שנה ושנה להנס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קליפת המן-עמלק וזוהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזוהמתו בקדושה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדושת מרדכי ואסתר. ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמוח תמיד בדך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל ידי זה נזכה לקדושת וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונוכה להיות בשמחה תמיד; ויקויים בנו מקרא שכתוב: **כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו**, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

סיפור

(השמחות - כט)

עוד פעם אחת היה בימי מוהרנ"ת אחד מאנשי-שלומנו, שהיה קובל צערו לפני מוהרנ"ת ז"ל, שאחר כל היגיעות והטרחות שמטריח כל היום בשביל פרנסת בני-ביתו, לבסוף יש לו אשה רעה, שבבילה כשבא לנחו, היא מחרפת ומגדפת ומקללת אותו והיא עושה לו צרות צרורות. ענה מוהרנ"ת ואמר לו בזה הלשון: ומה אתה רוצה, שאני אומר לך לגרש אותה? לו הייתי בטוח שתמצא אשה טובה ממנה - מיילא; אמנם יתכן, שתמצא מרשעת גרועה ממנה; זה דבר אחד. ושנית, אנו הרי יודעים שלא חשד קודשא בריך הוא דעבד דינא בלא דינא - מן הסתם כאשר מחרפים אותך, זה מגיע לך; וזה עוד לך לטובה, כי במקום שאיזה אדם זר יבייש אותך בפני הבריות ותסבול בזיונות גדולים, אפשר שמוטב שאשתך מחרפת אותך ומביישת אותך בתוך ביתך ואף אחד אינו יודע מזה!...

אוי, אוי, רבינו הקדוש הוא היה לו תלמיד כזה שהוא עמד כנגד כל העולם - רבי נתן. היה רבי כזה ותלמיד כזה, יחיד בעולם מיום בריאת העולם! וגם-כן כל התלמידים של רבינו. מה שזה, מה שזה... רבי נתן, אנחנו לא יודעים כלום איך היו יכולים להיות רבי נתן ואנשיו. היה שפלות כזה, אכזריות כזה, אפילו הגויים - אין אכזריות כזה. אני זכיתי לראות את רבי ישראל קרדונר ואת הזקנים של אנשי שלומנו, הם היה להם מסירות נפש על כל דבור של רבינו, זה לא סתם. ואני זכיתי להיות חזק, גבור חזק כזה, אני עמדתי נגד גדולים שהיו חשובים וגדולים בכל העולם ובירושלים. ירושלים היה עיר של גאונים, של גדולי התורה, ולא כל אחד היה חשוב ומפורסם. וזה פלא איך אני הייתי לרב מוטל כמו בן יחיד והחזקתי אותו. הוא היה גדול בתורה ואני הערכתי אותו לצדיק וגאון. ישנתי אצלו למדתי אותו בלילה והיה בינינו קשר, אהבה גדולה, והוא אמר לי: "ברסלב - לא!" כמה הוא הכניס בי רעל על ברסלב, מה שזה אמר, זה אמר, ואני היה לי אמונה בכולם, ואם הם אומרים על ברסלב דברים כאלה אז זה נס איך שאני החזקתי מעמד. וכן עוד רב אחד שהיה מפורסם מאוד בכל העולם, היה לו שם שהוא גאון וחכם, משכיל ונבון כזה וצדיק, איש צדיק, היה לו כל השמות. וכולם העריכו אותו ועמדו לפניו כמלך. כל מה שהוא אמר אז צריכים לקיים תכף, ואני לא שמעתי לו כלום. והוא חשב: "אין אף אחד מה שאני אומר שלא ישמע לי, זה רק ישראל בער!" זה דבר ידוע ומפורסם. ואני ידעתי מזה, אני נולדתי בטבריה ושמעתי מזה וידעתי מזה. ואני עמדתי נגדם ונעשיתי ברסלב ונתקרבתי לרבי ישראל [קרדונר]. אז היה לי נסים, אם הם אומרים שלא להיות ברסלב, האבא אומר שלא להיות ברסלב, "מה, אתה משוגע, מה זה, איך אפשר!" והם רדפו אותי על שאני ברסלב, ודברו אתי: "ברסלב, אנחנו שמענו מגדולים מצדיקים קדושים שאסור להתקרב לברסלב", ואני לא שמעתי להם. זה דבר פלא כזה. אני הייתי גיבור נגדם ונגד כל הלמדנים. אני ראיתי את רבי ישראל - זכיתי לגבורה כזה שאין בעולם הזה גבורה כזה. גבורה כזה איך עמדתי נגד גדולים כאלה, וגם נגד האבא והאמא ונגד כל המשפחה.

אוי יוי יוי... זה כמה שאני אספר עוד לא כטיפה מן הים מה שהיה. אינה דומה ראייה לשמיעה. ואני רואה, שזה עיקר הוא המסירות נפש בשביל ה' יתברך, בשביל התורה. חכמה זה גם-כן טוב, אבל העיקר היסוד, העיקר היהדות, עיקר התורה - הוא המסירת נפש, הרצון החזק! אני הייתי הגרוע של כולם, אבל ניצוץ אחד מהאמת עומד כנגד כל העולם, כנגד כל הגבורות, כנגד כל הכוחות. וגם רבינו הקדוש רמז בזה ואמר: **תנו לבכם לי, ואני אוליך אתכם בדרך חדש. זה דרך ישן מאוד שדרכו אבותינו מעולם, אף-על-פי-כן הוא חדש לגמרי.**

נו, צריכים לתת את הלב. ברוך ה' אני נתתי את כל חיי ואת לבי, את האבא והאמא, כל העולם, נתתי הכל בשביל ההתקרבות לרבינו. זה דבר פלא מאוד... (המשך יבוא)

עצות

(עצות המבוארות - פורים - אות א)

על ידי שמחת פורים במחיות כפיים וריקודים, היינו על ידי ההתחזקות בימי הפורים בשמחה גדולה ורבה, עד כדי ריקודים ומחיות כפיים, זוכה להמשיך על עצמו קבלת התורה בנגלה ובנסתר, שזוהי הארה נפלאה של מרדכי ואסתר. היינו שזוכה להתעוררות גדולה וחשק עצום לקיים את מצוות התורה שבנגלה, ולהבין באמת ולקיים סודות וחכמות אמיתיות שבתורת הנסתר.

עוד זוכה לקיים מצוות ספירת העומר כראוי. גם על ידי שמחת פורים כראוי, זוכה להכניע את קליפת המן-עמלק ימח שמו, היינו התאווה ומידות רעות, שהן מכונות קליפת המן-עמלק. ועל ידי שמחת פורים כראוי, מתבטלים גאוה ועבודה זרה וכפירות, וזוכה לאמונה גדולה ולחכמה דקדושה, ולחיים ואריכות ימים, ונמנמקים ובטלים כל מיני דינים וגזרות רעות מ ישראל.

תפילה

(לקוטי תפילות א - תפילה י)

... ותעזרני ברחמיך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, ונוכה שיימשך קדושת הארת פורים, קדושת מרדכי ואסתר עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל. ונוכה לקיים כל המצוות הנהוגות בפורים בקדושה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו, עד שתתפשט השמחה בידינו ורגלנו, ונוכה אז להמחאת כף וריקודין דקדושה בשמחה גדולה לשמך באמת ...